

ERIMUOTOISTA KRISTILLISYYTTÄ

Väinö Hotti

1. SOUTUVENEKRISTILLISYYS

Tällöin tehdään työtä ”rystyset punaisina”. Tosissaan pyritään taivaaseen. Tämä on kuitenkin ”luonnollista” yrittämistä. Pohjana on LAKI; ihminen luulee omin voimin pääsevänsä taivaaseen. Hän turvautuu JAAKOBIN TIKAPUIHIN.

Tämä on ”galatalaisten tie”:

”Sanokaa minulle te, jotka tahdotte lain alaisia olla, ettekö kuule, mitä laki sanoo? Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta. Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta” (Gal.5:21-23).

”Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta” (Gal.5:4).

Tässä ei tarvita uudestisyntymistä. Tämä on myös SUUREN PUHDIN KRISTILLISYYTTÄ:

”Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot” (Sak.4:6).

”Suuren puhdin kristillisyyks ei ole milloinkaan ollut riittävästi kiinnostunut luvatusa Pyhän Hengen lahjasta” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.54).

Edelleen tämä on SOSIAALLISTA KRISTILLISYYTTÄ, jossa kuljetaan Raamatun Martan askelissa – tekojen tiellä:

SOSIAALINEN EVANKELIUMI

”Sosiaalisen evankeliumin” syntymiseen on antanut ulkonaisen sysäyksen teollistumisen aiheuttama kurjistuminen ja sosialistinen yhteiskunnallisten epäkohtien kritiikki.. Tämän ”evankeliumin” kannattajat ovat hylänneet marksilaisuuden, mutta hyväksyneet sosialistisen yhteiskuntakritiikin. Pyrkiessään sosiaalisiin uudistuksiin kristillisessä hengessä he ovat

useinkin samastaneet kristillis-sosialistisen yhteiskunnan ja Jumalan valtakunnan.

”Sosiaalisen evankeliumin” käsitys Jumalan valtakunnasta sisältää monissa tapauksissa Raamatun perustotuuksien kieltämistä.

Jumalaa ei pidetä pyhänä ja armahtavana eikä Tuomarina, jolle kaikkien on tehtävä tili, vaan hänet käsitetään hyväntahtoiseksi ja ”peräänantavaksi” Isäksi, joka on luonut maailman sellaiseksi, että se välttämättömyyden pakosta tulee paremmaksi ja paremmaksi. Tämän Jumalan kanssa on ihmisten oltava yhteistyössä sodan poistamiseksi, maailman liittotasavallan muodostamiseksi, teollisen demokratian, moraalisen kasvatuksen ja sosiaalisen tietoisuuden parantamiseksi, jotta siten saataisiin rakennetuksi ”Jumalan valtakunta”.

Ihmistä ei pidetä langenneena ja lihanmielessään Jumalaa vastaan kapinoivana olentona, joka on pimeyden valtojen orjuudessa ja palveluksessa, niin että hänestä tulee Jumalan lapsi vasta kääntymyksen, uudestisyntymisen, pelastuksen kautta. Häntä pidetään ilman muuta, luomisen perusteella, Jumalan lapsena. Lunastus ja pelastus Kristuksessa ei siten ole tarpeen. Riittää, kun ihminen saa paremmat yhteiskunnalliset olot, kasvatusta jne. Kristusta pidetään pääasiassa ihanteena ja opettajana.

Synti on epäsosiaalinen eli yhteiskunnan vastainen mielenlaatu ja käytös, ei ihmisen kapinaa Jumalaa vastaan ja siitä johtuvaa syyllisyyttä ja tuomionalaisuutta. Jeesus on uskonnollinen nero, jossa ihmisen olemuksen kyvyt ovat kehittyneet huippuunsa. Kehitys, kasvaminen, kulttuuri ja uskonto vaalivat ja kasvattavat ihmisessä ihmisystävällisiä tunteita ja hyvyyttä. Kehitys ja sosiaaliset uudistukset ovat tässä ottaneet lunastuksen ja pelastuksen paikan. Ihmisestä tulee ”sosiaalisen evankeliumin” mukaan Jumalan valtakunnan kansalainen ilman Vapahtajaa ja hänen vertaan, ilman Pyhän Hengen vaikuttamaa uudestisyntymistä” (David Hedegård – Uuras Saarnivaara: Kohti suurta Baabelia, s. 42).

2. PURJEVENEKRISTILLISYYS

Tällöin liikutaan SUHTANTEIDEN mukaan. Hyvällä ilmalla matka taittuu joutuisaan, mutta huonolla säällä taas voidaan jumiutua pitkäksi aikaa samaan paikkaan. Tässä pitkälti määräävät TUNTEET; sentimentaalisuus ja siihen kiinteästi liittyvä musiikki ovat määrääviä tekijöitä. Tässä siirrytään herkästi kristinuskon julistuksesta VIIHTEEN puolelle!

Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole” (Juud.19).

3. HÖYRYLAIVAKRISTILLISYYS

Tällöin liikutaan ”kaikella säällä”. Tähän vaikuttaa kaksi tekijää:

1) Kristus minussa:

”joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo” (Kol.1:27).

Tämän mahdollistaa UUESTISYNTYMINEN, jossa syntyy ORGAANINEN (substanssi-) yhteys syntisen ja Kristuksen välillä.

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

2) Minä Kristuksessa:

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

4. KASVATUSKRISTILLISYYS

Tässä lähdetään siitä, että ihminen voi kasvatuksen tietä tulla taivaskelpoiseksi:

”Herätyskristillisyyttä on aina kasvatuskristillisyyttä ja päinvastoin. Mutta mistä on kotoisin sellainen kasvatuskristillisyyttä, jossa kukaan ei herää, ei kukaan tee parannusta eikä kukaan synny uudestaan. Siinä taidetaan kasvattaa syntymättömiä” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.78).

5. HERÄTYSKRISTILLISYYS

Tämä edellyttää LAIN JULISTUSTA. Ihminen tulee synnin tuntoon – ja nöyrtyy parannukseen. Herätys ja parannus ei saa pysähtyä ainoastaan uskon elämän alkuun, vaan Luther neuvoo:

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta” (Luther, 1. teesi, 1517).

6. LAHKOKRISTILLISYYS

Tällöin olemme tekemisissä JAETUN KRISTUKSEN kanssa:

*”Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikesti Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?”* (1. Kor.1:11-13).

*”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin **lihallsille**, niinkuin **pienille lapsille Kristuksessa**. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallsia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallsia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin”* (1. Kor.3:1-4).

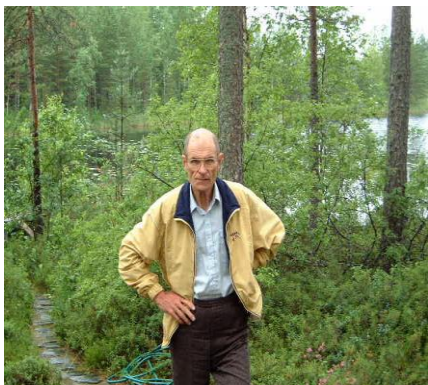

(nettikuva)

WILHELMI MALMIVAARA

13.2.1854 – 12.1.1922

*”Missä Kristus julistetaan kokonaisena, paloitlematta, siellä julistetaan totuutta. Missä häntä paloitellaan, siellä julistetaan puolitotuutta. **Ja puolitotuus on täydellinen valhe**”* (Wilhelmi Malmivaara / Salattu viisaus, s.130).

(nettikuva)

AARO LEIKKARI

”On aika havaita ja tiedostaa, että valikoivalla ja osittuneella rakkaudella ei voi rakastaa kokonaista ja jakamatonta Kristusta. Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä” (Aaro Leikkari, Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.161).

Lahkokristillisyydellä on synkkä tulevaisuus:

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa” (Gal.5:19:19-21).

7. EKKLESIAKRISTILLISYYS

Tämä on sama kuin VALTAKUNTAKRISTILLISYYS:

”Suuntakristillisyydestä valtakunnan kristityksi pääseminen lunastetaan karvailla menetyksillä” (Niilo Tuomenoksa, Paavali - vanki ja vapaa, s.107).

8. ANTINOMISMI (lain kumoaminen)

Tämä on erittäin vaarallinen aikamme epidemia:

(nettikuva)

HANNES AGRICOLA
20.4.1494 – 22.9.1566

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ‘Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen!’ (Tunnustuskirjat, s. 53)

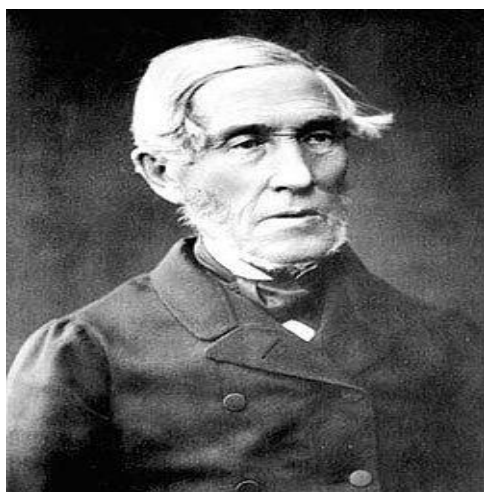
9. HUMANISMI

"Humanismi on eettistä. Se tähdentää yksilön arvokkuutta, omanarvontuntoa ja autonomiaa sekä jokaisen yksilön oikeutta suurimpaan mahdolliseen vapauteen, joka on sopusoinnussa muiden oikeuksien kanssa. Humanisteilla on velvoite kantaa vastuunsa koko ihmiskuntaa kohtaan mukaan lukien tulevat sukupolvet. NETTI.

Tänään kristinusko riisutaan monta kertaa perusasioista; siitä tehdään pelkkä "arvokokoelma". Raamattu asetetaan muiden tietoteosten rinnalle. Siitä otetaan jaloja elämänohjeita (mm.vuorisaarna), mutta sitä ei pidetä ihmistä sitovana ja velvoittavana JUMALAN SANANA!

Kieltämättä kristinuskolla ja humanismilla on yhteisiä piirteitä, mutta valitettavasti usein humanismi siirtyy kristinuskon tilalle. Olemme tekemisissä KORVAUSTEOLOGIAN kanssa. Jos ja kun kristinusko ja humanismi sekoitetaan, siitä tulee HENGENVAAARALLINEN SEKOITUS:

"Ja he kaatoivat miesten syödä, mutta kun nämä maistoivat keittoa, huusivat he ja sanoivat: "Jumalan mies, padassa on kuolema!" (2. Kun.4:40).

(nettikuva)

J.V. SNELLMAN

12.5.1806 – 4.7.1881

Herännäisjohtaja PAAVO RUOTSALAINEN joutui aikoinaan törmäyskurssille J.V. Snellmanin kanssa:

"Kun Snellman oli selittänyt Paavolle hegeliläistä viisauttansa luullen kai siten häikäisevänsä oppimattoman miehen, niin Paavo aikansa kuunneltuaan vastasi: "Työ vilosovit tiette saman selevän roamatusta kuin sika pottuhalameesta" (Aapeli Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.269).